

1. **התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר 580178697)**

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אליעד שרגא ו/או נילי אבן חן ו/או
דניאל דושניצקי ו/או תומר נאור ו/או יעל קריב-טייטלבוים
ו/או טליה יהודה ו/או איתמר שחר

מרח' יפו 208 ירושלים
ת.ד. 4207 ירושלים 91043
טל': 02-5000073 ; פקס: 02-5000076

2. **מר מני נפתלי (ת.ז. 032804619)**

3. **מר דוד פלמרי (ת.ז. 067798587)**

ע"י ב"כ גבי לסקי ו/או דניאל חקלאי
רח' ברקוביץ 4 (מגדל המוזיאון) תל אביב
טל' 03-5293817

דוא"ל: hacklai@smile.net.il

4. **מר ישי הדס (ת.ז. 053642856)**

ע"י ב"כ עו"ד יובל יעזר ו/או עו"ד דורון ברקת
מרח' הוברמן 10 תל אביב 6407509
טל': 03-6852220 ; פקס: 077-3179159
דוא"ל: office@yoaz-bareket.com

העותרים

- נ ג ד -

1. **משטרת ישראל**

2. **מר מוטי כהן, מפקד מחוז מרכז במשטרת ישראל**

המשיבים 1-3 ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות המדינה
מרח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טלפון: 02-6466590 ; 02-6467011

3. **עיריית פתח תקווה**

העלייה השנייה 1, פתח תקווה
טלפון: 03-9052222
דוא"ל: mayor@ptikva.org.il

המשיבים

עתירה למתן צווים על-תנאי, צו ביניים
ובקשה לדיון בהול

1. מוגשת בזאת עתירה לבית משפט נכבד זה, למתן צווים על תנאי כנגד המשיבים 1-2

כדלקמן:

1.1. צו על-תנאי המורה למשיבים 1-2 להתייצב וליתן טעם מדוע לא יחזרו בהם מהחלטתם לאסור על קיומן של הפגנות ו/או כינוס במתחם קניון גנים בפתח תקווה וזאת לנוכח הפגיעה הקשה, הגורפת, והבלתי מידתית בחירויות שונות לרבות חופש הביטוי והזכות להפגין הנגזרת ממנה.

1.2. צו על-תנאי המורה למשיבים 1-2 להתייצב וליתן טעם מדוע לא יחזרו בהם מהחלטתם לדרוש רישיון בעבור קיום הפגנות במתחם קניון גנים ו/או בכל מתחם אחר בעיר פתח תקווה, וזאת לנוכח לשונם הברורה של סעיפים 83-84 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 אשר מגדירים אסיפה הדורשת הוצאת רישיון רק כאסיפה בה מתקהל קהל לשמוע הרצאה בנושא מדיני, ובעוד הפגנות הנערכות במוצאי שבת בפתח תקווה עניינן בנושא ערכי נורמטיבי והוא המלחמה בשחיתות.

2. כן יבקשו העותרים מבית המשפט הנכבד ליתן צו ביניים המורה למשיבים 1-2 להימנע מקבלת כל החלטה הנוגעת לביטול הפגנות ו/או איסור כינוס במתחם קניון גנים ו/או להתניית קיומן בהוצאת רישיון, עד אשר תתקבל הכרעה בעתירה.

3. העותרים יבקשו מבית המשפט הנכבד כי יקבע את העתירה לדיון בהול, וזאת לנוכח הפגיעה החמורה בזכויותיהם, לנוכח התעלמותם של המשיבים 1-2 מחלקה של העותרת 1 בהפגנה, ולנוכח התנהלותם חסרת תום הלב של המשיבים 1-2 אשר העמידו את העותרים בסד זמנים בלתי אפשרי, ולנוכח קיומה הצפוי של הפגנה במוצאי שבת הקרוב 19.07.2017.

4. העותרים יבקשו מבית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות הגשת עתירה זו, לרבות שכ"ט עו"ד.

5. יצוין כי אלא אם צוין אחרת, ההדגשות בציטוטים המובאים בעתירה דנן הן של הח"מ.

ואלה נימוקי העתירה:

1. מבוא

1. עתירה זו עניינה בפגיעה חוקתית חמורה ביותר באחת מזכויות היסוד עליהן נשענת הדמוקרטיה, היא הזכות לחופש ההפגנה והבעת המחאה. זכות זו, אשר שורשיה נטועים עמוק בזכות היסוד לחופש הביטוי, שהיא זכות אקוטית להבטחת קיומה של חברה דמוקרטית חופשית וחפצת חיים, זכות המאפשרת ריבוי ומגוון של דעות – לרבות כאלו המבקרות את השלטון – ואשר נרמסת בצורה גורפת וברוטאלית על ידי המשיבה 1.

2. בחודשים האחרונים, במקביל לפרסומים על עוד ועוד פרשיות שחיתות של נבחרי ועובדי ציבור, ימים שחורים בהם ראשי ערים, חברי כנסת, שרים ואף ראש ממשלת ישראל נכנסים ויוצאים מחדרי החקירות, ספסל הנאשמים ואף נשלחים לתקופות מאסר, החלה התעוררות בציבור הישראלי. החברה האזרחית מביטה משתוממת על הנגע הרע שפשה במנהיגיה, ואומרת די! מושחתים נמאסתם!
3. מתוך כך, קמו ועלו עוד ועוד מוקדי הפגנות ברחבי הארץ, הפגנות בהן קורא הציבור הישראלי להציל את מדינת ישראל, ולהילחם בנגע השחיתות שפשה בשירות הציבורי.
4. ראש וראשונה להפגנות אלו, עמדה ההפגנה השבועית בפתח תקווה, אותה יזמו והובילו העותרים 2-4 אשר התקיימה בחודשים האחרונים בסמוך לקניון גנים בעיר. אותה הפגנה אשר החלה כמתאה עממית אשר צמחה מלמטה, וכוונה תחילה כנגד היועץ המשפטי לממשלה, הפכה במהלך הזמן למוקד המשיכה המרכזי והגדול מכולם, נושאת הלפיד הבוער והמאיר ומורה הדרך לשאר מוקדי ההפגנות בארץ, בדרך למאבק על צביונה המוסרי של מדינת ישראל.
5. יובהר, כי העותרים בעתירה זו, והמפגינים כולם בהפגנות המתאה בפתח תקווה ובאתרי המתאה הנוספים ברחבי הארץ, אינם קוראים ליועץ המשפטי לממשלה לפעול בניגוד לדין ולעובדות המתגלות. הם אינם קוראים לו להעמיד לדין את מי שלא ראוי להעמידו לדין, מי שנמצא טהור מכל חשד או אשמה, מי שאין ראיות בעניינו. העותרים בעתירה זו, והמפגינים כולם, אינם קוראים ליועץ המשפטי לממשלה לעוות את הדין. ההיפך הוא הנכון – הם קוראים לו למצות את הדין. לאסוף ראיות במקום שאיסוף ראיות נדרש, לברר חשדות במקום שמתעוררים בו חשדות, לזמן חקירה את מי שראוי לזמנו לחקירה. ללא מורא, ללא משוא פנים, ובהתאם לעקרון השוויון בפני החוק.
6. הנה כי כן, בניגוד לטענות שונות שתומכיו של אישיות פוליטית בכירה מבקשים להדביק לעותרים ולמפגינים כולם, בניגוד לתיוגים שגויים – העותרים והמפגינים כולם מבקשים לקדם את ערך שלטון החוק בישראל. דרושה תמימות יוצאת-דופן כדי להאמין שמערכת אכיפת החוק פועלת בלא כל לחצים מצד המערכת הפוליטית, כאשר נחקרים חשדות פליליים בשורת פרשיות, שבלבן נמצא עניינו של ראש ממשלת ישראל. המציאות מלמדת כי אין זה כך. לחצים פוליטיים, ישירים ועקיפים, מתקיימים תמיד. הקשיים המוסדיים הם עצומים. אל מול כל אלה, קוראים העותרים, המפגינים והציבור כולו לאנשי מערכת אכיפת החוק – אל תראו ואל תחתו! אל נא תאפשרו ללחצים אלה למנוע את מיצוי הדין במקום שבו מתבקש יישום הדין. אם יש צורך לפתוח בחקירה – פתחו בחקירה. אם יש צורך בהעמדה לדין – העמידו לדין.
7. מכאן החשיבות העצומה, המתעוררת ביתר-שאת, בקיומן של הפגנות המתאה דווקא בעת הזו, בעת שנדמה כי הכוחות המבקשים לסכל את פעילות מערכת אכיפת החוק, קמים על מערכת זו לכלותה, והכול לשם הצלת עורו של החשוד רם-המעלה המבקש למלט עצמו מאימת הדין.
8. העותרת 1, העושה מזה 27 שנים לילות כימים במאבק למען המנהל התקין וטוהר המידות בשירות הציבורי, עומדת כתף אל שכס ביחד עם אזרחים אמיצים נוספים, ביניהם גם העותרים 2-4 לעתירה זו, ובמטרה להעצים את החברה האזרחית ולהרים ראש במאבק בנגע הנורא.
9. והנה, מתוך שיקולים שאינם ברורים כדי צרכם, ולאחר שבחרה להסתמך על פסק דין שניתן

מבלי שתשמענה עמדת העותרת, ומבלי שקיימה כל שיח אמיתי עם מי מראשי ההפגנה, בחרה המשטרה להטיל איסור גורף על קיומן של ההפגנות ברחבת קניון גנים.

10. לא זו אף זו, ועל אף שלא קיים לה כל ביסוס חוקי לכך, קבעה המשיבה 1 כי בעתיד לו ירצו ראשי ההפגנה לארגן הפגנות זומות יהא עליהם להוציא רשיון – וזאת על אף, כאמור, שאין בנמצא כל הוראת חוק המחייבת אותם לעשות כן.

11. לנוכח רמיסתם המוחלטת של זכויות הפרט והחברה של אזרחי מדינת ישראל, לאור התעלמותה של משטרת ישראל מפניותיה של העותרת, ובהינתן שבית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ נותר המגן והחרב האחרונים של הציבור בישראל, לא נותרה לעותרת כל ברירה זולת פנייה דחופה זו לבית המשפט הנכבד, על מנת שיתערב ויוציא את הצווים המבוקשים ברישא לעתירה זו.

2. הצדדים לעתירה

העותרים

1. העותרת 1 הינה עמותה, רשומה כדין, אשר חרטה על דיגלה שמירה על טוהר המידות בשירות הציבורי, עידוד ערכי שלטון החוק, שירוש נורמות בלתי ראויות במנהל הציבורי והשרשת נורמות ראויות של מנהל ציבורי תקין. העותרת היא פעילה מרכזית במאבק בשחיתות במדינת ישראל, ונוכחת בהפגנות המתקיימות בסמוך לקניון גנים באופן בולט וידוע. יו"ר העותרת, הח"מ הוא אחד הדוברים המרכזיים, ורבים מתברי המבקשת נענים לקריאותיה, באמצעות הרשתות החברתיות ומגיעים להפגנות.

2. העותר 2 הנו מי שיזם את ההפגנות בסמוך לביתו של היועץ המשפטי לממשלה בעטיו של חששו מפני השפעת לחצי לשכת ראש הממשלה על החלטותיו הפוטנציאליות הן בנושא הפיקוח על חקירות משטרת ישראל והן בנושא ההכרעה בתום החקירות הללו אם להגיש כתב אישום כנגד ראש הממשלה אם לאו. העותר הנהיג חבורת מפגינים מצומצמת שהחלה להפגין באוקטובר 2016. קבוצה זו הניחה תשתית לאלפי מפגינים שפקדו את כיכר גורן במהלך החודשים יולי-אוגוסט 2017 וממשיכים לפקוד אותה גם לאחרונה. מדובר במי שסבלו האישי בתקופת עבודתו כאב הבית במעון ראש הממשלה הוליד את הכרתו בחשיבות העצומה של המאבק על תקינות המשטר הדמוקרטי, שלטון החוק, טוהר המידות ועקרון השוויון לפני החוק. העותר שילם מחיר אישי כבד בגין פעילותו הציבורית. הוא מפרנס בעמל כפיים את משפחתו: זוגתו (שעובדת גם כן) ושני ילדיהם. בעקבות סדרת מעצרי שווא של העותר לרבות מעצר ברוטלי בכיכר גורן במהלכו נשברה ידו בסוף מאי 2017, התעוררה סערה ציבורית, תקשורתית ופרלמנטרית שהניבה זינוק עצום בכמות המפגינים. במהלך יוני 2017 הגיעו להפגנות מאות משתתפים. במהלך יולי-אוגוסט 2017, כאמור לעיל, השתתפו אלפי מפגינים במאבק למען הדמוקרטיה ושלטון החוק בכיכר שהפכה לסמל.

3. העותר 3 מר פלמרי הנו מי שסובל מהלם קרב. הוא מתפרנס ביושר לאורך שנים רבות מעמל כפיים. מדובר בשרברב. הוא ביקש לאורך חייו לגדל את ילדיו ביושרה ובהגינות. בנו שירת כקצין בצה"ל. לאחר שעקר הבן למדינה זרה ובעקבות שורת פרשיות שחיתות עצומות ממדים בצמרת השלטונית בעשור האחרון, החליט העותר להשתלב בהפגנות היסוד מול ביתו של ד"ר מנדלבלית באוקטובר-נובמבר 2016

4. העותר 4, מר ישי הדס, סבא לנכדים בן 61, המתגורר בהוד השרון, עוסק בהפקת סרטוני פרסומת. העותר 4 הוא מקבוצת המייסדים המקורית של המחאה בפתח תקווה, עוד בשלהי שנת 2016. הוא נעצר בינואר 2017, לאחר שהשתתף באופן פאסיבי ולא אלים בהפגנה מול ביתו של היועץ המשפטי לממשלה, בפתח תקווה. הוא נשאר באותו הלילה במעצר, לאחר שסירב לחתום על צו הרחקה מביתו של היועמ"ש, ומאז מקפיד להשתתף בהפגנות, ואף יזם והקים את עמותת "כל מוצ"ש אצל היועמ"ש" (בהליכי רישום), הפועלת לקידום אירועי ההפגנות בכל מוצ"ש, הקוראים ליועמ"ש להחיש את חקירות ראש הממשלה.

המשיבים

5. המשיבה 1 היא משטרת ישראל, אשר אסרה על קיומן של הפגנות בסמוך לקניון גנים בפתח תקווה, ואשר התנתה קיומן של הפגנות אחרות בהוצאת רישיון.
6. המשיב 2 הוא מפקד מחוז מרכז במשטרת ישראל, אשר תחת פיקודו נמצאת העיר פתח תקווה בה מתקיימות ההפגנות, ואשר מהווה את הגורם האחראי לדרישה ולמתן רישיון להפגנה, בהתאם לאמור בפקודת המטה הארצי מס 12.01.06.
7. המשיבה 3 היא עיריית פתח תקווה, העיר בה מתקיימות ההפגנות, והמייצגת של תושבי פתח תקווה, והאמונה על ייצוג האינטרסים של תושבי העיר.

3. הרקע העובדתי

1. בחודשים האחרונים, עם התרבות הליכי החקירה כנגד ראש הממשלה המכהן מר בנימין נתניהו, מתקיימת מדי מוצ"ש בסמוך לצאת השבת, הפגנות מחאה בכלל רחבי ישראל בעניין התפשטות נגע השחיתות בשירות הציבורי במדינת ישראל.
2. הפגנות אלו, אשר בתחילה כוונו בקריאה ליועץ המשפטי לממשלה לקדם את חקירות השחיתות בהן מעורבים ראש הממשלה ורעייתו, הפכו במהרה לגל של הפגנות הקורא למאבק בתופעת השחיתות במדינת ישראל. בקצרה, והיד עוד תישאר נטויה, במדינת ישראל מתקיימים ברגעים אלו הליכי חקירה והעמדה לכתב אישום כנגד עשרות ראשי ערים – חלקם עוד מכהנים; כנגד חברי כנסת ושרים בהווה ובעבר; כנגד עובדי ציבור בכירים ומקורבים להם; ואף כנגד ראש ממשלת ישראל.
3. כאמור לעיל בפרק המבוא, ראשונת ההפגנות, וזו אשר נושאת בגאון את הלפיד, היא ההפגנה המתרחשת בכל מוצאי שבת בסמוך לקניון גנים בפתח תקווה. הפגנה זו אשר החלה לפני למעלה מחצי שנה, מתקיימת ברחבת הקניון לאחר שהועברה לשם בהוראת המשיבה 1, אשר ביקשה להרחיקה ממעונו הפרטי של היועץ המשפטי לממשלה, במהלך אשר כוונתו הייתה להגן מתד על זכויותיו החשובות של היועץ המשפטי לממשלה לפרטיות, ומאידך לאפשר לציבור בישראל להשמיע קולו ולמחות כנגד מה שנתפס בעיני המפגינים דאז כהתנהלות שלטונית לקויה.
4. ההפגנות המתקיימות ברחבי הארץ, וכן בפתח תקווה, הינן הפגנות חוצות מגזרים, עדות

ושיוכים פוליטיים. במדינת ישראל קם הציבור הישראלי, ומתוך הבנה וראייה ברורה כי מחלת השחיתות אינה מבחינה בין שמאל לימין, בין חילונים לדתיים ובין יהודים לערבים – ולכן יש להאבק בה במלוא העוז והכח.

5. גם העותרת 1, אשר במרוצת 27 שנות קיומה פעלה ללא לאות למאבק בשחיתות ולקידום מנהל תקין וטוהר מידות בתקופת זמן הנפרשת על פני 14 ממשלות שונות – ימין ושמאל – נוטלת חלק מרכזי בהפגנות.

6. כך, בחודשים האחרונים, מקדמת העותרת את ההפגנות, ומזמינה את הציבור לקחת חלק. עשרות ואף מאות מתברי התנועה משתתפים בעשרות המוקדים בהן מתקיימות ההפגנות ברחבי הארץ, ודוברים מטעמה, ביניהם גם הח"מ – יו"ר התנועה עוה"ד אליעד שרגא, נושאים בהן דברים.

העתק פוסטים נבחרים מתוך הרשתות החברתיות המעידים על פעילותה העניפה של העותרת מצורף ומסומן כנספח ע/1.

7. לאורך כל תקופת קיום ההפגנות, לא נדרשה אף אחת מההפגנות – לא בפתח תקווה ולא בשאר רחבי ישראל – ברישיון לקיום ההפגנה, וזאת מתוך הבנתם הברורה של המשיבים 1-2 כי אין המדובר ב"אסיפה" כמשמעה בסעיף 83 לפקודת המשטרה.

8. לעומת זאת, בשבועות האחרונים החלו פעילי מפלגת הליכוד להפגין מעברה השני של הכיכר בסמוך לקניון גנים, בהובלתו של חבר הכנסת ויו"ר הקואליציה דוד ביטן. דווקא הפגנה זו, אשר כל עניינה פוליטי ומדיני, ביקשה וקיבלה רישיון הפגנה – ועל כך תעמוד העותרת בהרחבה בחלקה המשפטי של עתירה זו.

בג"ץ 1983/17 ובג"ץ 2364/17

9. בחודשים פברואר ומארס 2017 הגישו העותרים 2-4, וכן עותר נוסף (מר יאיר סדקה) עתירות לבית משפט נכבד זה, נוכח התייחסותה הקשוחה של משטרת פתח תקווה הן להפגנות השבועיות במוצאי שבתות, שהורחקו עד לקניון גנים, והן למשמרת המחאה היומית שהתקיימה באותה עת בקרבת בית היועץ המשפטי לממשלה. בית המשפט הנכבד קבע כי העתירות יובאו לדיון בפני מותב תלתא ביום 24.4.2017. המועד שנקבע להגשת תגובתם המקדמית של המשיבים לשתי העתירות, נקבע ל-48 שעות עובר למועד הדיון.

10. לקראת המועד שבו היה על המשיבים להגיש את תגובתם המקדמית לעתירת העותר, פנה ב"כ המשיבים, עו"ד יונתן ציון מוזס, ממחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה, לב"כ העותרים, בהצעה לבוא בדברים במטרה להגיע להסכמות שיאפשר לייתר את הדיון בעתירות. עוד הציע ב"כ המשיבים לב"כ העותרים לקיים את הפגישה בקרבת ביתו של היועץ המשפטי לממשלה, ד"ר מנדלבליט, במטרה להתרשם ממראה עיניים מהצעות המשיבים. ב"כ העותרים נענו, ובין הצדדים נקבעה פגישה.

11. ב"כ הצדדים נפגשו בקרבת ביתו של ד"ר מנדלבליט בפתח תקווה, ביום 19.4.2017. בפגישה זו הציג ב"כ המשיבים בפני ב"כ העותר את הצעת המשיבים ביחס לעותר, לאפשר לקיים את משמרת המחאה כ-120 מטרים מביתו של ד"ר מנדלבליט, וכן את ההפגנה – במתכונת רועשת

ונרחבת, פעם בחודש, כשבשאר מוצאי השבתות היא תיוותר במקומה בקניון גנים. זאת, לעומת המקום שבו איפשרו המשיבים באותו שלב לקיים את משמרת המחאה, ב"מתחם רולדיון" בקניון גנים, המרוחק כ-370 מטרים בקו אווירי מביתו של ד"ר מנדלבליט.

12. נוכח בקשות שונות של ב"כ העותרים, קיימו המשיבים התייעצויות נוספות, ובהמשך הסכימו "לשפר" את הצעתם, כך שמשמרת המחאה תוכל להתקיים אף במרחק 70 מטרים מבית היועץ (עד 2 אנשים) או, כאמור, כ-120 מטר מבית היועץ (3-5 אנשים). יודגש כי ב"כ המשיבים ציין מפורשות שעמדת המשיבים איננה בגדר עמדת מיקוח במסגרת המו"מ אלא עמדתם המהותית, וכי ככל שלא יגובשו הסכמות, אזי זו העמדה שתוצג כעמדת המשיבים בפני בית המשפט הנכבד.

13. ב"כ העותרים בחרו שלא לקבל את הצעת המשיבים, וה"מתווה" של המשיבים קיבל ביטוי בתגובתה המקדמית של המדינה לבית המשפט, שהוגשה עובר לדיון בעתירות.

14. פסק הדין בעתירות ניתן ביום 27.4.2017. בפסק דינו ציין בית המשפט הנכבד את טענות הצדדים, לרבות עמדתם המעודכנת של המשיבים, באשר לשתי העתירות, וכולל עמדתם המעודכנת של המשיבים ביחס לעתירתו של העותר (סעיף 4 לפסק דינו של כב' השופט מ' מזוז). ביישומו של הדין שנקב בית המשפט הנכבד על המקרים שהובאו לפניו בעתירות, קבע בית המשפט הנכבד כי "משטרת ישראל פעלה כדין ואף נקטה במקרה זה בגישה מתונה מול העותרים" (סעיף 21 לפסק דינו של כב' השופט מ' מזוז), וכי "לא מצאתי כי נפל פגם בפעולותיהם או בהחלטותיהם של המשיבים, ולפיכך אציע לחבריי כי נדחה את העתירות" (סעיף 24 לפסק דינו של כב' השופט מ' מזוז). כב' השופטים י' דנציגר וע' פוגלמן הצטרפו לפסק דינו של כב' השופט מ' מזוז, והוסיפו כל אחד דברים משלו.

15. בשורה התחתונה, בית המשפט הנכבד דחה את שתי העתירות, תוך התבססות על העמדה שהציגה המדינה בנוגע לשתי העתירות, עמדה שבה בית המשפט הנכבד לא מצא כל פגם.

16. מה רבה הייתה איפוא הפתעתם של העותרים, כשהמשטרה הודיעה להם למחרת מתן פסק הדין כי היא איננה נכונה לכבד את ההתחייבות ל"מתווה" שהמדינה הציגה בבית המשפט, ושעל בסיסו הוחלט לדחות את העתירות. למרבה התדהמה, בחרו המשיבים להתכחש לעמדה שהם עצמם הציגו בפני בית המשפט הנכבד, מיד לאחר מתן פסק דינו של בית המשפט.

17. לא זו בלבד, אלא שהמשיבים פעלו למתן פרשנות בלתי סבירה ומרחיקת לכת לפסק הדין האמור, הפוגעת במושכלות ראשוניים של זכות ההפגנה בישראל, תוך קביעות מקביעות שונות, כגון כי "העיר פתח תקווה אסורה להפגנות", תוך הפעלת אלימות ויחס קשוח במיוחד כלפי המפגינים, מעצרים שלא לצורך, ואף הודעה על ביצוע עבודת מטה לכתובת הנחיות חדשות לנושא הפגנות במרחב הציבורי, לכאורה תוך התבססות על ה"הלכה" החדשה שיצאה תחת ידי בית המשפט הנכבד.

18. כך, ביום 10.5.2017 התקבל אצל הח"מ מכתבו של תני"צ שאול גורדון, היועץ המשפטי למשטרת ישראל דאז. לשיטתו של עו"ד גורדון, בפסק הדין בעתירה דנא נפסקה "הלכה חדשה", ולפיכך עמדתה העדכנית של המשטרה מהווה אך "יישום ההלכה שנקבעה בפסק הדין" (סעיף 2 למכתבו של עו"ד גורדון), וכי "אילו עמד בפנינו פסק דינו של בית המשפט

הנכבד קודם בקשתכם למחות מול ביתו הפרטי של היועץ המשפטי לממשלה, לא הייתה המשטרה מאפשרת את קיום המחאה במקום זה כלל" (סעיף 5 למכתב של עו"ד גורדון).

19. עו"ד גורדון הוסיף וציין כי "פסק הדין מהווה נסיבה חדשה המשנה את התפיסה הקיימת ומחייבת שינוי המדיניות בה יש לנקוט מן הקצה אל הקצה" (סעיף 5(ב) למכתב). עוד צוין במכתב כי "קיימת למרשך חלופה אפקטיבית אחרת למחות מול משרדי היועץ המשפטי לממשלה בירושלים או בתל אביב והוא אף רשאי להמשיך ולמחות בקניון גנים" (סעיף 7 למכתב).

20. העותר בבג"ץ 2364/17 נאלץ איפוא לשוב ולפנות לקבלת סעד מבית משפט נכבד זה, במסגרת בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט. במהלך הדיון שהתקיים בבקשת העותר האמורה ביום 14.6.2017, לא חסכו השופטים הנכבדים את ביקורתם מגורמי המדינה, על הפרשנות השגויה והקיצונית שנקטו ביחס לפסק הדין שניתן בעתירות, ועל כך שההינו להתכחש לעמדה שהם עצמם הציגו לבית המשפט, תוך שלא היה ולא יכול היה להיות כל שינוי בנסיבות, שיצדיק שינוי עמדת המדינה מן הקצה אל הקצה מיום אחד למשנהו.

21. השופטים אף הבהירו למדינה כי הפגנות המתקיימות 370 מטר מביתו של היועץ המשפטי לממשלה, אינן יכולות להיחשב כהפגנות המתקיימות "מול" או "ליד" בית היועץ. וספק אם אף משמרת מחאה המתקיימת 70 מטרים מבית היועץ יכולה להתהדר בתיאורי-יחס שכאלה.

22. לפי הוראת בית המשפט הנכבד, הודיעו המשיבים לבית המשפט הנכבד, למחרת הדיון בבקשה האמורה, כי הם נכונים לאפשר לעותר בבג"ץ 2364/17 – ולו בלבד – ליהנות מה"מתווה" שהמדינה עצמה הציעה לו עובר לדיון בעתירתו. בית המשפט נתן החלטה ברוח זו, וציין מפי כב' השופט מ' מזוז כי "אנו רואים קושי בדרך בה נקטה המשטרה, אשר לאחר שהציגה לבית המשפט מתווה מסוים, אשר אושר על ידנו, היא שינתה מטעמה בסמוך לאחר מכן והציבה דרישות חדשות ומחמירות יותר, ללא שחל כל שינוי נסיבות בנוגע למשמרת המחאה".

23. ההחלטה לפי פקודת הביזיון ניתנה אך בעניינו של העותר בבג"ץ 2364/17, ואולם מובן כי הגיונם של דברים – וחוסר הסבירות בכך שהמדינה מתכחשת לעמדתה-שלה בסמוך לאחר שבית המשפט מקבלת את הכרעתו על בסיס עמדה זו – חל אף לגבי עניין ההפגנות השבועיות. על המשטרה, כגוף מינהלי, להוכיח מהו אותו "שינוי נסיבות מהותי" שיצדיק שינוי עמדתה ביחס לקיום ההפגנות. למרבה הצער, לקח פשוט זה יש להבהיר למדינה פעם נוספת, זו הפעם. ולכך נשוב בהמשך הדברים.

בג"ץ 6386/17

24. ביום 11.08.2017 הגיש מר צדוק בן משה, חבר מועצת העיר פתח תקווה, עתירה לבית משפט נכבד זה כנגד משטרת ישראל ומפקד מחוז הדרום, בדרישה כי יאסרו על קיומן של ההפגנות בסמוך לקניון גנים, וכי יפעלו לשם דרישת רישיון לקיומן של הפגנות אלו (בג"ץ 6386/17).

25. עתירה זו הוגשה בחוסר ניקיון כפיים מובהק, שעה שנעדרו ממנה משיבים רבים – ובהם גם העותרים בעתירה זו. היא אף הוגשה בשיהוי רב, בעיתוי שרירותי תוך הצבת דרישות למתן צו ביניים "בהול" ולקיום דיון בעתירה במתכונת "חירום".

26. עתירה זו אף הוגשה בלא שמץ של מיצוי הליכים ראוי, הן כלפי המדינה (מכתבים מטעם העותר נשלחו לכל המוקדם שמונה ימים לפני הגשת העתירה) ובוודאי שלא כלפי מארגני ההפגנה – כלפיהם לא נעשה ולו שמץ של מיצוי הליכים, תוך שהעותר נמנע מלפנות אליהם להסדרת כל היבט שהוא מההיבטים הלוגיסטיים הכרוכים בקיום ההפגנות, כך שתופחת אי-הנוחות לתושבי השכונה.
27. חמור מכך, חלקה העובדתי של עתירה זו היה רווי בסילופים עובדתיים חמורים, תוך שימוש בלשון פומפוזית ומנופחת על מנת ליצר רושם דרמטי ותוך הטעיה ברורה של בית המשפט הנכבד.
28. משלא צירף העותר מר בן משה את המשיבים הרלוונטיים לעתירתו ביקשה המדינה לצרף כמשיבים את העותרים 2-4 מתוך שחלקם עתרו בזמנו בבג"ץ 1983/17 ובבג"ץ 2364/17 לקיומן של ההפגנות בפתח תקווה, ועל כן ייתכן וייפגעו מתוצאת ההליך.
29. במקביל, גם העותרת 1 בעתירה זו, התנועה למען איכות השלטון בישראל, אשר ראתה בעצמה נפגעת פוטנציאלית מתוצאות ההליך, ביקשה להצטרף כמשיבה. והנה, בעוד העותרים 2-4 אכן צורפו כמשיבים להליך (בהחלטתו של כב' השופט הנדל מיום 15.08.2017), קבע בית המשפט הנכבד כי בקשתה של העותרת "תידון בפני הרכב". דיון בעתירה נקבע ליום 17.08.2017.
30. יום לפני הדיון, יום 16.08.2017 הגישה המדינה את תגובתה לעתירה, ובה שינתה עמדותיה המוכרות ב-180 מעלות, וטענה כי לאור השתנות הנסיבות, ובהן גדילה במספר האנשים המגיעים להפגנות בפתח תקווה מדי מוצ"ש, מקבלת היא את עמדת העותר ולא תאשר עוד קיומן של הפגנות במתחם קניון גנים. הלכה למעשה הצטרפה המדינה לכל עמדותיו של העותר, ופעלה במסגרת עתירה זו כ"עותר נוסף" על כל המשתמע מכך.
31. עוד מציינת המדינה, ב-4 פסקאות קצרות בסוף דבריה, כי מקובלת עליה עמדת העותר כי אין לקיים את ההפגנות האמורות ללא רישיון. יחד עם זאת, המשטרה לא מסבירה את שינוי החלטתה המנהלית, ועל סמך אילו אדנים בחוק היא מבססת את דרישתה החדשה לרישיון להפגנה.
32. יצוין, כי לנוכח תגובתה המפתיעה של המדינה, אשר שינתה באחת את גישתה עד כה, ואשר כללה עובדות רבות, ולנוכח קוצר הזמן, בחרו יתר המשיבים לעתירה, ובהם העותרים 2-4 שלא להגיב לעתירה לגופא, ותחת זאת להגיש בקשה לדחיית הדיון.
33. כבר עתה יובהר מה שאינו דרוש כל הבהרה, כי אין זו דרך התנהלות ראויה מצד גורמי המדינה, להשמיע לראשונה דרישה במישור המינהלי כלפי אזרחים (העותרים 2-4 בעתירה דכאן וכלל המפגינים בפתח תקווה) במסגרת תגובה לעתירה של צד שלישי לבית משפט נכבד זה. שימוש בעתירה של גורם אחר לבית המשפט הנכבד, כדי להציב לראשונה דרישה כגון הצורך להוצאת רישיון הפגנה, הופכת על פיה את הגיונם ותכליתם של הליכי הדיון בעתירות לפני בית משפט נכבד זה.
34. העותרים 2-4 בעתירה דכאן (שהיו המשיבים 4-6 בבג"ץ 6386/17 האמור), הבהירו בהודעתם בכתב לבית המשפט הנכבד, כי נוכח לוח הזמנים הבהול שנקבע לדיון בעתירה, תוך צירופם

של המשיבים 4-6 ברגע האחרון ובהינתן יתר הנסיבות, הרי שלא ניתן להציג בפני בית המשפט הנכבד התייחסות רצינית לגופם של הטענות המשפטיים בעתירתו של העותר ובתגובתה המקדמית של המדינה, שהיא בבחינת "עותר נוסף".

35. ביום 17.08.2017 שעה קלה לפני קיום הדיון, נתקבלה החלטתו של בית המשפט הנכבד (כבי השופט סולברג) כי הדיון בטל. שעה לאחר מכן פרסם בית המשפט הנכבד את פסק דינו בעתירה, ולפיו אין עוד טעם לקיים דיון בעתירה, שכן המשיבה 1, משטרת ישראל, קיבלה את טענות העותר במלואה – ומבלי שנקט כל עמדה לגופה של מחלוקת.

36. כך, פסק בית המשפט הנכבד בהסתמך על התשתית העובדתית אשר פרש בפניו העותר בלבד. ומבלי שהובאו בפניו טענותיהם הסותרות והמהותיות של המשיבים הנוספים לעתירה. חמור מכך, העותרת 1 בעתירה זו, אשר הודיעה במועד לבית המשפט הנכבד כי זכויותיה נפגעו, מעולם לא קיבלה יומה בפני בית המשפט הנכבד ולא זכתה לשטוח טיעוניה בפניו.

37. והנה, טרם יבשה הדיו על פסק הדין, ואצה רצה לה דרכה של משטרת ישראל להוציא הודעה לעותרים 2-4 ולפיה "בהתאם לפסק דינו של בג"ץ" היא אוסרת באופן גורף על קיום הפגנות בכיכר גורן בסמוך לקניון גנים. ובכך כללה גם את ההפגנה שיועדה להתקיים ב19.08.17 במוצ"ש

38. חמור מכך, הודיעה המשטרה כי ככל שירצו מי מהמפגינים לקיים הפגנה אחרת בעיר פתח תקווה, עליהם להגיש בקשה לקבלת רישיון הפגנה.

39. יצוין, כי על אף שהעותרת ביקשה להצטרף לעתירה כמשיבה, ופרשה טיעוניה בעניין, בחרה המשיבה 1 שלא לפנות אליה במכתבה.

40. במצב דברים זה, פנתה העותרת 1 באופן בהול אל המשיבים 1-2, במכתב בו קבלה על סד הזמנים הקצר במסגרתו נודע על ביטול ההפגנה, על התעלמותה של המשטרה מחלקה של העותרת בארגון ההפגנות – וזאת על אף שבקשתה של העותרת להצטרף לעתירה שעסקה בביטול ההפגנות ידועה הייתה היטב למשטרה ועל חוסר תום הלב של המשיבה 1, שעה שקיבלה החלטתה בצורה גורפת וחד צדדית ומבלי לערוך כל שימוע בעניין.

41. העותרת 1 ביקשה את תגובתה הדחופה של המשיבה 1, וזאת על מנת שתוכל להערך בהתאם בפנייה לערכאות המתאימות.

העתק פנייתה של העותרת 1 אל המשיבים 1-2 מצורף ומסומן כנספח ע/2.

42. אף העותרים 2-4 פנו במכתב תשובה למשיבה 1, בדוא"ל עליו תתומים באי כוחם קבלו העותרים 2-4 על פרשנותה הרחבה של המשיבה 1 לפסק הדין, וכן טענו כי עמדת המשטרה לפיה יש צורך ברישיון היא עמדה שאינה חוקית.

43. כן ציינו העותרים 2-4 כי משום שעמדתם כלל לא נשמעה בפני בית המשפט בנוגע לסוגיות המהותיות, הרי שעמדתה השרירותית של משטרת ישראל – אינה יכולה לחייב את המפגינים. על כך הוסיפו העותרים 2-4 כי היות ועמדה חדשה זו התקבלה מבלי לעמוד בכללי המשפט

המנהלי הרי שהיא אינה חוקית ואינה מחייבת.

העתק צילום מסך של פניית העותרים 4-2 אל משטרת ישראל מצורף ומסומן כנספח ע/3.

44. עד למועד הגשתה של עתירה זו, טרם נתקבלה כל תגובה מטעם המשיבים לעתירה. במצב עניינים זה, ולנוכח הפגיעה החמורה בזכות ההפגנה של הציבור בישראל, לא נותרה בידי העותרים כל ברירה זולת הגשתה של עתירה זו.

4. הטיעון המשפטי

4.1. תשתית נורמטיבית – פקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971

45. דבר החוק הקובע את מעמדה של התקהלות אזרחית ככזו הדורשת מתן רישיון הוא פקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971. כך קובעים סעיפים 83-84 לפקודה:

"הגדרות

83. בסימן זה –

"אסיפה" – חמישים איש או יותר שהתקהלו כדי לשמוע נאום או הרצאה על נושא בעל ענין מדיני או כדי לדון בנושא כזה ;
"תהלוכה" – חמישים איש או יותר המהלכים יחד, או המתקהלים כדי להלך יחד, ממקום למקום, בין שהם בתנועה ממש ובין אם לאו, בין שהם ערוכים בצורה כלשהי ובין אם לאו ;
"מחוז", לענין סעיף 84 – מחוז משטרה, או כל תחום משטרת משני שהמשטרה שבו נתונה לפיקודו של קצין המשטרה הבכיר שנתן את ההודעה לפי אותו סעיף.

הסדרת אסיפות ותהלוכות

84. (א) סבור מפקד משטרת המחוז כי קיום הבטחון הציבורי או הסדר הציבורי מחייבים זאת, רשאי הוא לדרוש, בהודעה לציבור, כללית או מיוחדת, שכל הרוצה להועיד, לארגן או לקיים במחוזו אסיפה או תהלוכה יבקש בכתב מאת הממונה רישיון לכך, לא פחות מחמישה ימים או זמן אחר שיפורש בהודעה לפני היום שנועד לקיום האסיפה או התהלוכה.

(ב) הודעה כללית יכול שתחול על המחוז כולו או מקצתו, הכל לפי שיפורש בה.

(ג) הודעה כללית או מיוחדת תעמוד בתקפה כל עוד לא שונתה או בוטלה בהודעה אחרת שפורסמה על ידי מפקד משטרת המחוז."

46. הנה כי כן, והדברים ברורים ומובאים שחור על גבי לבן, אסיפה הדורשת רישיון תהא כזו אשר תכנס של הדברים הנאמרים בה, נאום או הרצאה, יהיו על נושא בעל עניין מדיני.

47. והנה, ההפגנות המתקיימות בפתח תקווה (ובכלל ברחבי ישראל) עניינן בשחיתות הגואה במדינת ישראל, בראשי ערים הנחקרים חדשות לבקרים, בשרים וחברי כנסת העומדים בפני כתבי אישום ונשלחים לכלא, בעובדי ציבור אשר שולחים ידיהם בקופה הציבורית.

48. זוהי אינה אסיפה הנוגעת לעניין מדיני – אלא לעניין ערכי ונורמטיבי! חברה דמוקרטית חפצת חיים צריכה להיות מסוגלת לדון בשיח הערכי הזה מבלי ליפול אל תוך הפשטנות המאפיינת לעתים שיח מדיני. העותרת סבורה כי דווקא המחאה המתקיימת עד כה מתאפיינת היטב בקו הערכי הנורמטיבי חוצה המגזרים, העדות והמינים.

49. כאמור לעיל, גם המשיבה 1 לא חשבה עד לפני מספר ימים כי המחאה נושאת אופי מדיני זה או אחר, ולמעשה סביר מאוד להניח – ולא נטען אחרת בשום מקום ככל שידוע לעותרת – כי אילולא הייתה מוגשת העתירה בבג"ץ 6386/17 לא הייתה המשטרה מעלה על דעתה לבקש רישיון להפגנות בפתח תקווה או בכל מקום אחר, אשר עניינן המאבק בשחיתות במדינת ישראל.
50. ודוק, ואבחנה זו חשובה ביותר לעניינו, באותו מרחב ציבורי בה מתקיימת ההפגנה כנגד השחיתות, מתקיימת בשבועות האחרונים הפגנת פעילי ליכוד אשר בעידודם של פוליטיקאים ציניים יצאו להפגין כנגד אזרחי מדינת ישראל המבקשים לסיים את נגע השחיתות.
51. ומדוע אבחנה זו חשובה? ובכן דווקא משום שאותם מפגינים כן נזדקקו לרישיון ואף קיבלו אותו ממשטרת ישראל, **אותה משטרה אשר גם לאחר שהעניקה להם את הרישיון, לא חשבה לרגע לדרוש אחד כזה מהמפגינים בהפגנות נגד השחיתות.**
52. בעת האחרונה נעשים מאמצים עילאיים של מספר פוליטיקאים ציניים ובעלי אינטרסים ברורים, המנסים (ולצער הרב של העותרת אף מצליחים במידת מה) למסגר את המאבק בשחיתות בישראל, ואת ההפגנות בפרט, כמאבק בין ימין לשמאל. לא פעם מוטחת ביקורת במפגינים כ"אלו המנסים להפיל את הממשלה".
53. העותרת 1, כאמור, קיימת כבר למעלה מ-27 שנים, בהן ראתה 14 ממשלות קמות ונופלות. ולצער הרב, היא יכולה להכריז בפה מלא: שחיתות וסיאוב קיימים בימין ובשמאל, דתיים וחילוניים, יהודים ושאינם יהודים. השחיתות עיוורת ומעוורת, אין לה צבע וריחה מבאיש בכל צבע וצורה.
54. כך גם העותרים 2-4, אשר אינם נושאים כל דגל פוליטי, הם מגיעים מרקעים שונים, ערים שונות ורבדים שונים בחברה – והמשותף והמאחד את כולם הוא רצונם העז להאבק על הבית, לממש את זכותם הטבעית לבטא קולם ולמחות כנגד השחיתות הגואה במדינת ישראל.
55. באם נקבל את טענת המשטרה, אשר צצה לה לפתע, כי נושא המאבק בשחיתות הינו עניין מדיני, הרי שנקבל את אותה גישה הרסנית, מפלגת ומקטבת – בדיוק הגישה **שאינה** מאפיינת את ההפגנות עד כה.
56. העותרים סבורים כי העניין המונח פה על הכף אינו מסתכם אך בהפגנות אלו, אלא הוא בעל משמעות רוחבית עמוקה המשתרעת על פני כלל המרחב הציבורי ושיח הזכויות בחברה הישראלית. על בית המשפט הנכבד ליצוק תוכן ברור אל תוך הגדרת המושג "נושא מדיני", ותוך שהוא מבהיר כי למאבק בשחיתות אין מפלגה ואין זרם, זהו מאבק המאחד את כולם כאחד.
57. אשר על כן, סבורים העותרים כי כל עוד קבעה המשטרה כי על המפגינים להוציא רישיון ומבלי שהסבירה כיצד דרישה זו שלה מתיישבת עם הוראות החוק (ונכון לזמן זה המשטרה אכן לא הסבירה נקודה זו) הרי שדרישה זו היא נטולת סמכות, ואינה יכולה לעמוד.

4.2. קביעתם של המשיבים 1-2 כי על המפגינים להוציא רישיון הינה שרירותית,

ונעדרת נימוקים ראויים ופוגעת בעקרונות הגינות המנהל

58. כלל גדול במשפט המנהלי מורה כי הרשות המפעילה את שיקול דעתה אינה רשאית לנהוג בשרירות.
59. בעניין זה, ראו, בין היתר, בג"צ 30/56 ועדה להגנה על אדמות נצרת המופקעות נ' שר האוצר, פ"ד ט 1261, עמ' 1264 (1955) וכן בג"צ 389/80 דפי זהב בע"מ נ' רשות השידור, פ"ד לה(1) 421, עמ' 432 (1980).
60. על הרשות המנהלית חלה חובה לנהוג בהגינות כלפי הציבור בכל התפקידים המוטלים עליה. חובה זו היא חובה כללית המוטלת הן על המדינה והן על גופי השלטון באשר הם, לרבות אורגני המנהל השונים. עומד על כך הנשיא א' ברק בג"צ 164/97 קונטרס בע"מ נ' משרד האוצר, אגף המכס והמע"מ, פ"ד נב(1) 289, פסקה 1 (1998):
- "מקובל היום על הכול, כי השלטון חב חובת הגינות כלפי הפרט. חובה זו מוטלת על כל מי שבידו סמכות שלטונית. היא מוטלת כלפי כל פרט באשר הוא אדם. היא חלה לעניין כל פונקציה שלטונית (חקיקתית, ביצועית, שיפוטית)".
61. החלטת המשיבה 1 לדרוש לפתע רישיון להפגנות המתרחשות בכל מוצאי שבת בפתח תקווה עומדת בסתירה מוחלטת לעקרונות על חשבים אלו. המשטרה, אשר כזכור עד לתקופה של לפני שבעה ימים בלבד לא סברה כי על המפגינים להוציא רישיון להפגנה, שינתה לפתע את עורה, תוך קבלתה של החלטה שרירותית ובלתי הוגנת כלפי הציבור.
62. מעבר לאמור לעיל, ובכלל כך התעלמותה של המשיבה 1 מלשון החוק הברורה, והעדר כל נימוק המתיישב עם שינוי החלטה מנהלית זה, העותרת למדה לראשונה על כוונותיה של המשטרה להתחיל ולדרוש רישיון אך ורק לאחר שהוגשה העתירה בבג"צ 6386/17.
63. כזכור, המשיבה 1 קיבלה אך ימים ספורים להגיב על העתירה, ובימים אלו גיבשה לפתע עמדה חדשה המנוגדת ב-180 מעלות לעמדתה עד כה.
64. וזכור, כי אותה הסמכות המנהלית שניתנה בידי המשיבה 1, מעבר להיותה כפופה להוראות החוק הברורות שומה כי תופעל בסבירות, בהגינות, בנאמנות ובהתאם לאמות המידה שנקבעו בכל דין אחר ובהלכה הפסוקה – ומתוך כך, גם על ההחלטה לדרוש רישיון חלים אותם הכללים בדבר סבירות, הגינות, תום לב, היעדר שרירות והפליה ואמות מידה כיוצא באלה (ראו: בג"צ 297/82 ברג נ. שר הפנים, פד"י ל"ז(3) 29, עמ' 34).
65. המשיבים 1-2 קיבלו החלטתם תוך ימים ספורים, בהתבסס על שיקולים שלא פורסמו לציבור וניתנו רק כתגובה לעתירה לעתירה. בענייננו, ברי כי החלטה זו הינה החלטה שרירותית, שאינה מבוססת על מארג השיקולים הרצוי להחלטה מנהלית כבדת משקל, אינה עומדת בהוראות החוק והפסיקה, וחורגת מחובת ההגינות המנהלית. אשר על כן, סבורים העותרים כי גם מן הטעם הזה על בית המשפט הנכבד להורות על ביטולה של החלטה זו.

4.3. הזכות להפגין

"זכות זו מצויה בגרעינו של ההליך הדמוקרטי,

והיא מוכרת כזכות חוקתית הנגזרת מכבוד האדם".

בג"צ 5346/07 עוה"ד ריצ'רד ברדנשטיין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.6.07)

66. הזכות להפגין הינה זכות יסוד במשטר דמוקרטי. בין אם הוא ביטוי של חופש הביטוי, תוצר של חירות ההתאגדות, או זכות העומדת בזכות עצמה, ברור כי בלעדית אין אוטונומיה אישית, אין כבוד האדם ואין דמוקרטיה. לא בכדי אחד ההבדלים הבולטים בין משטר רודני לבין משטר דמוקרטי, הוא עד כמה אזרחים יכולים לבטא ביקורת ומחאה.

67. אשר על כן, מוטלת חובה על הרשויות לאפשר קיומה של מחאה ולא לפגוע בה אלא במקרי קיצון בהן יש פגיעה אמיתית וודאית בזכויות יסוד אחרות וגם אז באופן מצומצם ביותר ומידתי. חובה זו קבועה ראשית כל **בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו**, המבהיר וקובע כך:

עקרונות יסוד

1. **זכויות היסוד של האדם בישראל מושתתות על ההכרה בערך האדם, בקדושת חייו ובהיותו בן-חורין, והן יכובדו ברוח העקרונות שבהכרזה על הקמת מדינת ישראל.**

מטרה

א1. **חוק-יסוד זה, מטרתו להגן על כבוד האדם וחירותו, כדי לעגן בחוק-יסוד את ערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית.**

שמירה על החיים הגוף, והכבוד

2. **אין פוגעים בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם.**

68. חובה זו אף יושמה על ידי בית משפט נכבד זה בסדרה של פסקי דין, בהן ניתן דגש על מרכזיותה של חירות האסיפה וההפגנה. כך נפנה לבג"ץ 153/83 לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל, (פ"ד לח(2) 393):

"הזכות להפגין ולקיים אספה או תהלוכה, הינה אחת מזכויות היסוד החוקתיות של האדם בישראל. זכות זו, הקשורה בטבורה לחופש הביטוי, מושתתת על ההכרה בערך האדם, בכבודו, בזכותו לפיתוח אישיותו, ובזכות לבטא את דעותיו ואת ייחודו האישי."

69. הנה כי כן עניין לנו עם זכויות יסוד חשובה וחיונית. כל פגיעה בה, כמו ההחלטה מושא העתירה להעתיק את המחאה מהכיכר שהפך לסמל שלה אל פארק מרוחק, אינה יכולה לעשות ללא תשתית עובדתית, איזון זכויות ראוי, ובאופן מידתי, קרי שאיננו עולה על הנדרש בנסיבות העניין.

70. קודם שניגש לטיעון בדבר האיזון הראוי, נבקש במאמר מוסגר לציין, כי על הרשות להזהיר עצמה, כי מדובר כאן בסיטואציה מורכבת. עניין של ההפגנות במחאה כנגד תופעות של שחיתות וביקורת על מערכת אכיפת החוק שאינה עושה די טפל בתופעות קשות אלו.

71. בהתאם לכך, נועדו ההפגנות להתקיים סמוך לביתו של מי שעומד בראש מערכת אכיפת החוק, היועץ המשפטי לממשלה. בה בעת מי שעורכת את האיזונים ומבקשת לפגוע במחאה ובזכויות המפגינים היא משטרת ישראל, שהינה זרוע מרכזית של מערכת אכיפת החוק ומי שמייצג אותה הם באי כוחו של היועץ המשפטי לממשלה.

72. ואכן בראשית הדרך, נהגה משטרת ישראל ביד קשה במפגינים, עד שבג"ץ אמר את דברו

כאמור לעיל בחלק העובדתי.

73. התנהלות משטרת ישראל כלפי המפגינים פגעה קשות לא רק בזכויות יסוד שלהם, אלא אף יצרה פגיעה נוספת באמון הציבור כלפי מערכת אכיפת החוק.
74. על רקע זה יטענו העותרים, כי מלאכת איזון הזכויות צריכה גם להביא לתוצאה ראויה וגם להיראות נכונה והוגנת.

מלאכת האיזון בין זכויות מתנגשות

75. שלב ראשון במלאכת האיזון הוא איסוף תשתית עובדתית. החלטת המשטרה, כפי שפורסמה אינה מגלה על איזה תשתית היא מבוססת. ומתגובת המשטרה לבג"ץ 6386/17 הנ"ל, עולה כי חלק מההנחות העובדתיות אינן נכונות. אשר על כן, העותרים נאלצים להטיל ספק ביסודיות מערכת איסוף העובדות וגיבוש תשתית עובדתית למלאכת איזון הזכויות.
76. בהתאם לעובדות נקבעים אלו ערכים וזכויות מתנגשות. המדינה הניחה כהנחת יסוד שההפגנות פוגעות בזכויות ובערכים באופן המחייב את הפגיעה בזכות המחאה ובהעתקת ההפגנות למקום אחר.
77. העותרים יטענו להלן, כי הנחות המדינה לעניין הפגיעה בערכים וזכויות אינן נכונות ומוגזמות ובהתאם לכך האיזון שנערך מעוות ותוצאתו שגויה, בלתי מידתית, בלתי סבירה ובלתי חוקתית.

הטענה לפגיעה במנוחת התושבים ובקניינם

78. אכן זכות אנשים למנוחה ולהנאה מקניינם היא חשובה. אך קודם שפוגעים בזכויות מחאה בגינם, יש לבחון עד כמה היא נפגעת. כאמור ברקע העובדתי, ההפגנות אינם מתקיימות בלב שכונת מגורים, בינות לבתים, אלא בכיכר המוקפת אזורים פתוחים, גני ילדים וקניון. הבתים אינם צמודים לכיכר והמפגינים אינם עומדים במוך אליהם.
79. העותרים יתכבדו להזכיר, כי בערים אחרות ככרות בהן מתקיימות הפגנות כן מצויות סמוך לבנייני מגורים, כגון כיכר רבין וכיכר פריז ובכל זאת מתקיימות בהן הפגנות, באופן תדיר ותכוף יותר מבמשך שעתיים בשבוע.
80. כיוון שבעתירה כנגד קיומן של ההפגנות בכיכר, עלתה אף טענה כי ההפגנות מפריעות לתושבים ליהנות מהחנויות או לבעלי החנויות ליהנות מלקוחות, יטענו העותרים, ראשית כי אין לתושבים זכות קנויה לעדיפות בהנאה מחנויות באזור מגוריהם, ושנית, כי החנויות המעטות הפתוחות באזור נהנות ומרוויחות רווח גדול מבואם של מפגינים מחוץ לעיר.
81. כאן המקום לחזר ולהזכיר את מרכזיות הזכות למחאה, כך שפגיעה רחוקה וערטילאית אינה יכולה לגבור עליהן. ולעניין זה יפים דברים של כב' השופטת פרוקצ'יה שאמרה בבג"ץ 5346/07 עוה"ד ריצ'רד ברדנשטיין נ' מדינת ישראל :

” פשיטא, כי עריכת תהלוכות במרכז עירוני עלולה לפגוע במהלך התקין והשגרתי של החיים באזור, לפגוע בחופש התנועה, ובזכותם של תושבים לנהל את אורח חייהם תוך מיצוי האוטונומיה האישית המלאה הנתונה להם, דרך כלל. עריכת תהלוכה במרכז של עיר עשויה להצריך אמצעי אבטחה, וסגירת הרחובות לתנועה כדי להבטיח את הסדר הציבורי. תנאים אלה עלולים להיות כרוכים בפגיעה בפרט. אולם פגיעה זו, כל עוד היא טבעית ואינהרנטית למימוש סביר של זכות התהלוכה וההפגנה, היא בבחינת הכרח בל יגונה, ובבחינת מחיר שנדרש לשלמו כדי לזכות בחיים בחברה דמוקרטית.”

82. אשר על כן, זכויות תושבים, שכאמור אינם צמודים למקום ההפגנה, ככל שהן נפגעות במהלך ההפגנות שכאמור מתקיימות בזמנים קצובים וקצרים, אינן יכולות לעמוד למול הזכות להפגין.

הטענה לעניין הפגיעה בזכות תעבורה

83. גם בעניין זה יטענו העותרים, כי לא מדובר על פגיעה ממשית, זאת נוכח דרכים חלופיות הזמינות לנוסעים באזור ובפרט לתושבים המבקשים לצאת מן השכונה. עוד יש להדגיש, כי לא המפגינים הם החוסמים את הכיכר, אלא המשטרה על פי החלטתה ונוכח גודלה של הכיכר.

84. מכל מקום, הזכות לתעבורה אינה אמורה בקלות כזו לגבור על הזכות להפגנה. בעניין זה יפנו העותרים לפסק הדין בבג"ץ 148/79 סער נ' שר הפנים, פ"ד לד(2) 169, בעמ' 177:

”בהפעלתו של השיקול “התעבורתי”, יש לאזן תמיד בין האינטרסים של האזרחים המבקשים לקיים אסיפה או תהלוכה לבין האינטרסים שלה אזרחים שזכות המעבר שלהם נפגעה בשל אסיפה או תהלוכה. כשם שזכותי להפגין ברחובה של העיר מוגבלת בזכותו של חברי למעבר חופשי באותו רחוב, כן מוגבלת זכותו של חברי להלך ברחובה של עיר בזכותי לקיים אסיפה או תהלוכה.”

85. הלכה למעשה, הזכות לתעבורה, כמו זכויות אחרות של התושבים באזור, אינן גוברות על זכות המחאה, אלא בנסיבות חריגות ביותר. הנחת המוצא, כפי שבאה לידי ביטוי בפסק הדין בבג"ץ 5346/07 עונה ריצ'רד ברדנשטיין נ' מדינת ישראל, הוא כי בחברה דמוקרטית, אדם נאלץ מדי פעם לשלם באי נוחות על קיום זכויות של אחרים ובהם זכות המחאה:

”אולם, בראייה המשלבת בין חשיבות זכויות אדם לביטוי במשמעות הרחבה ביותר לבין הכרה בזכויות הפרט להגשים את חופש התנועה והאוטונומיה האישית של חיינו – ניתן לומר כי המדובר בפגיעה בפרט שהיא סבירה, טבעית ואינהרנטית למהלך החיים בחברה דמוקרטית המכבדת זכויות אדם, וגם מכירה בכך כי נדרש לעיתים תשלום מחיר להגנה על זכויות אלה.”

86. העותרים יבקשו להדגיש, כי בשונה ממחאות אחרות, כגון מחאת רוטשילד, לא מדובר על בהפגנה המתקיימת סביב השעון במהלך כל השבוע באופן הפוגע פגיעה מתמשכת וקשה בחיי התושבים באזור. שעתיים בשבוע בשעות שאינן שעות עומס – אינן מקימות פגיעה שיכולה לבסס עילה לפגיעה בחופש הביטוי ובזכות למחות ולהפגין.

הטענה לפגיעה ברגשות דתיים

87. העותרים יטענו, כי גם הטענה בגין פגיעה ברגשות דתיים אינה יכולה לעמוד, בנסיבות הקימות, מול הזכות להפגין.

88. ראשית, המפגינים ובכללם העותרים רגישים לקדושת השבת ולכן ההפגנות מתחילות אך סמוך לצאת השבת, הן כדי לאפשר לקהל דתי ומסורתי להשתתף בהן והן כדי לא לפגוע בציבור דתי.

89. שנית, כאמור ההפגנות אינן מתקיימות סמוך לבתי תושבים ובכלל זה סמוך לבתי דתיים ו/או בתי כנסת. עוד ידגישו העותרים, כי הרחובות הסובבים את הכיכר, אינם רחובות הסגורים בשבת ואין הגבלה על תנועת רחבים או אנשים שאינם שומרי שבת בהם, גם כך אנשים בעלי השקפות עולם מגוונות מהלכים ונוסעים בו בחול כבשבת.

90. בית המשפט בבואו להגביל זכויות בגין פגיעה ברגשות דתיים, הבהיר, כי הדבר יעשה אך במקרים חריגים ביותר.

91. כך בפסק הדין בבג"ץ 5277/07 ברוך מרזל נ' מפקד משטרת מחוז ירושלים (נבו, 20.6.2007), נקבע בעמ' 6:

”האיזון בין מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין מוביל למסקנה כי יש להכיר בקיומה של ”רמת סיבולת” של פגיעה ברגשות, שרק מעבר אליה ניתן להצדיק הגבלתן של זכויות אדם. בכל הנוגע לחופש הביטוי וההפגנה, נפסק כי רף הסיבולת המצדיק את הגבלת חופש הביטוי עקב פגיעה ברגשות הוא גבוה ביותר. ובלשונו של הנשיא ברק, רק מצבים חריגים ויוצאי דופן ”אשר באופים מזעזעים את אמות הסיפים של הסובלנות ההדדית” יצדיקו הגבלתו של חופש הביטוי (ראו: בג”ץ 5016/96 חורב נ' שר התחבורה, פ”ד נא(4) 1, 50; עוד ראו: פסקה 13 לפסק-דין בבג”ץ 8988/06 הנ”ל ומכלול האסמכתאות המובאות שם).”

92. הנה כי כן, אין כל בסיס לפגיעה בזכות העותרים ואחרים להפגין על בסיס טענה בגין פגיעה ברגשות דתיים.

הטענה לפגיעה בשלום הציבור

93. אף שטענה כזו כלל לא רלוונטית לנסיבות עתירה זו, לשם הזהירות העותרים יתיחסו אליה, מאחר והיא עלתה בהקשר של קיומה של הפגנה שכנגד, מטעם פעילי מפלגת הליכוד. ראשית ככל שההפגנה שכנגד יוצרת סכנה לשלום הציבור, ואין העותרים סבורים כך, מן הראוי לשלול

מהם את הרישיון שניתן להם להפגין במקום ו/או להעביר אותם לאזור אחר.

94. כמו כן ברור, שככל שקיומה של הפגנה שכנגד יוצרת סכנה, העתקת שתי ההפגנות יחד לאזור אחר אינה מנטרלת סכנה זו. ובכל זאת, כאמור לשם הזהירות, נתייחס לטענה זו.

95. הפסיקה, העמידה בפני המשטרה המבקשת לפגוע בזכות להפגין, בשם שלום הציבור, חובה לעבור שני שלבים – שתי רמות איזון – קודם להכרעה כי יש לפגוע בזכות המחאה כדי להגן על שלום הציבור. הראשונה לבחון כיצד ואלו אמצעים ניתן לנקוט כדי להגן על המשתתפים ושניה, ככל שהגיעה למסקנה שלמרות כל האמצעים, אין בכוחה למנוע סכנה לשלום הציבור, הרי שעליה לוודא שאכן יש ראיות של ממש לחשש קרוב לודאי לפגיעה קשה בשלום הציבור ובטחונו. ובלשונו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 5277/07 ברוך מרזל נ' מפקד משטרת מחוז ירושלים (נבו, 20.6.2007):

"בהתאם לפסיקתו של השופט (כתוארו אז) ברק בבג"ץ 153/83 לוי ואח' נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל, פ"ד לח(2) 393, נקבע כי האיזון בין השיקולים השונים צריך להיעשות בשתי רמות אשר שתיהן קשורות בסמכות מפקד המחוז לשמור על ביטחון הציבור ועל הסדר הציבורי. רמת האיזון הראשונה עניינה בחובת המשטרה לנקוט בכל האמצעים הסבירים העומדים לרשותה בנסיבות העניין, על-מנת למנוע הפרעה לקיום ההפגנה וכדי להגן על יכולתם של המשתתפים לממש את זכותם להפגין. רמת האיזון השנייה רלוונטית כאשר חרף פעולות המשטרה, הסיכון הנובע מהקהל העיון בעינו עומד. אמת המידה העקרונית שנקבעה בפסיקה בהקשר זה היתה כי ניתן להגביל את חופש הביטוי וההפגנה רק כאשר ישנן ראיות של ממש לכך שמתקיים חשש קרוב לוודאי לפגיעה קשה בשלום הציבור ובביטחונו. בבג"ץ 8988/06 הנ"ל נפסק כי אמת-מידה זו תואמת את תנאיה של פסקת ההגבלה ובהם דרישת התכלית הראויה והמידתיות. עוד נפסק כי אף כאשר מתקיים חשש כאמור, חובת המשטרה לנקוט באמצעי מגביל שפגיעתו בחופש הביטוי וההפגנה היא הפחותה ביותר."

96. עוד יתכבדו העותרים לחדד ולהפנות לבג"ץ 4712/96 סיעת מר"צ נ' מפקד מחוז ירושלים, (פ"ד נ(2) 822, השופט אור בעמ' 828):

"...כאן נכנס לפעולה מישור האיזון השני: על-מנת להצדיק איסור כזה, נדרש שתתקיים אמת המידה של ודאות קרובה לפגיעה קשה בסדר הציבורי. גם יישומה של אמת מידה זו מחייב בחינה של התשתית העובדתית הרלוואנטית. נדרשות ראיות קונקרטיות כדי לבסס את הקביעה כי מדובר, אמנם, ב"ודאות קרובה לפגיעה ממשית". לעניין זה, אין די בהערכות או בספקולציות... זאת ועוד: בגדרי אמת המידה של הודאות הקרובה, על הרשות לבחור באמצעי הפחות פוגעני שבידיה. אסור לאותו אמצעי להיות מעבר לנדרש בנסיבות העניין. יש לעשות כל שניתן כדי לשמור על זכות ההפגנה והתהלוכה, לצד שמירה על הביטחון

**והסדר הציבוריים. יש לנקוט את האמצעי אשר יש בכוחו לשמור על
הסדר הציבורי תוך הפגיעה המזערית ביותר בחופש ההפגנה."**

97. העותרים יטענו, כי במקרה דנן, אין לא ראייה ולא בדל ראייה, לא לחשש ודאי ולא לחשש ערטילאי לפגיעה בשלום הציבור, ודאי שלא לפגיעה קשה בשלום הציבור ובטחונו. אשר על כן, גם כאן אין מה להטיל על כף המאזניים כנגד קיום ההפגנה.

5. צו הביניים והבקשה לקביעת דיון בהול

98. כאמור בראשית העתירה, העותרים מבקשים כי עד אשר תתברר העתירה, לא יוכלו המשיבים 1-2 לאסור על הציבור להמשיך ולממש את זכויותיו במרחב הציבורי.

99. נדגיש בהקשר זה כי צו הביניים שונה בתכליתו מן הסעדים המעשיים המבוקש בעתירה. בעוד הסעדים בעתירה מבקשים למנוע מצב קבוע בו המשטרה רומסת את זכויותיהם החוקתיות של אזרחי מדינת ישראל ומונעת מהם להפגין, בין אם בדרך של איסור מוחלט ובין אם על ידי בקשת רישיון שלא על פי הוראות החוק, הרי שצו הביניים מבקש להקפיד את המצב הקיים עובר להחלטת המשטרה מיום 17.08.17, ולמעשה לאפשר להפגנה אשר אמורה להתקיים במוצאי שבת 19.08.2017 להמשיך ולהתקיים כסדרה.

100. מאזן הנוחות נוטה לטובת מתן צו הביניים, הפגיעה בזכות החוקתית אותה מבקשת המשטרה לעשות הינה חמורה ביותר, ודומה כי לא הוקדשה לה מחשבה ראויה (או כל מחשבה בכלל). פגיעה זו ראוי כי תיבחן היטב על ידי בית המשפט הנכבד בטרם יוחלט חלילה לאפשר אותה.

101. ומאידך, לא יגרם כל נזק משמעותי ולא תיפגע זכות כלשהי עקב נתינת הצו כמבוקש, מעבר להמשך התקיימותן של הפגנות המתקיימות אחת לשבוע למשך שעה וחצי בלבד, בצורה שקטה ומכובדת תוך שימוש רצוי במרחב הציבורי.

102. על כך, יש להדגיש כי בד בבד עם הגשת העתירה מוגשת בקשה לקביעת דיון בהול, ואשר בקבלתה יהא כדי לקצר את העיכוב אשר ינבע ממתן צו הביניים, ככל שאכן ייגרם עיכוב כזה או אחר.

103. לעומת זאת, מתן האפשרות למי מהמשיבים לפעול כאמור בבקשה לצו, ובכך לפגוע פגיעה חוקתית חמורה באזרחי מדינת ישראל, ולמעלה מכך לפגוע פגיעה ניצחת במומנטום ההפגנות אשר נצבר בעמל רב משבת לשבת במשך חודשים ארוכים, יכול ויביא את העותרים לעמוד מול שוקת שבורה גם באם תתקבל עתירתם בסופו של יום.

104. עולה אם כן, כי לפנינו מקרה בו ראוי כי יוציא מלפניו בית המשפט הנכבד צו ביניים כמבוקש בעתירה.

105. כמו כן, ומאותם נימוקים ממש, יבקשו העותרים לקבוע את העתירה לדיון בהול בפני כבוד בית המשפט, וזאת על מנת להביא בהקדם לסיומה של התנהלות בלתי חוקית, פוגענית ושרירותית.

6. סיכום

106. הנה כי כן, מעמידה עתירה זו תמונה עגומה של פגיעה חמורה וקשה בזכות יסודית המגדירה למעשה דמוקרטיה מהי. משטרת ישראל, כשלה בהחלטתה בין בגיבוש התשתית, בין בהגדרת הזכויות ובין באיזון בניהם. כך או אחרת נתקבלה החלטה שאיננה מידתית, האיננה סבירה ואיננה חוקתית.

107. העתקת המחאה פוגעת אנושות בזכויות המפגינים ובהם העותרים. שכן כפי שהבהירה כב' השופטת פרוקצ'ה שאמרה בבגץ 5346/07 עוה"ד ריצ'רד ברדנשטיין נ' מדינת ישראל:

"מטבע הדברים, טיבן של הפגנות ותהלוכות להיעשות באיזורים מרכזיים, החשופים לעין הציבור הרחב, ולא במחשכים. העברתן הכפוייה של תהלוכות לפאתי העיר, פוגעת בתכלית העיקרית לקיומן, ושוללת מהן את המאפיין העיקרי לבטא מסרים במלל ובתנועה לקליטת ציבור השומעים והצופים."

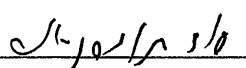
108. לא כל שכן, הבקשה להוצאת רישיון עומדת אף היא בניגוד מוחלט להוראות החוק ולפרשנותם הסבירה, אינה מעוגנת באף כלל מכללי המשפט המנהלי, שרירותית, בלתי סבירה ועוברת על כלל ההגינות המנהלית.

109. אשר על כן מתכבדים העותרים לבקש מבית המשפט הנכבד כי יוציא את הצווים המבוקשים ברישא לעתירה וכי יעשה למוחלטים.

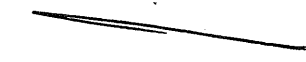
110. כן, ובנסיבות העניין, יבקשו העותרים מבית המשפט כי יורה על הוצאת צו הביניים המבוקש ברישא לעתירה, וכי יורה על קיומו של דיון בהול בעתירה, עוד היום בצהריים.

111. עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר אהוד אופיר, רכז הפעילות האזרחית אצל העותרת 1.

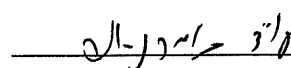
112. מן הדין ומן הצדק להיענות לעתירה זו ולבקשה לצו הביניים.

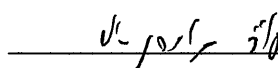
נ' יובל יועז, עו"ד

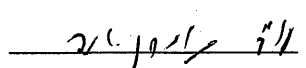
תומר נאור, עו"ד

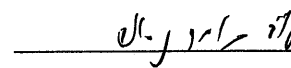
אליעזר שרגא, עו"ד

דניאל חקלאי, עו"ד

ד' דורון ברקת, עו"ד

ג' גבי לסקי, עו"ד

ב"כ העותרים

18.08.2017

1. התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר 580178697)

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אליעד שרגא ו/או נילי אבן חן ו/או
דניאל דושניצקי ו/או תומר נאור ו/או יעל קריב-טייטלבוים
ו/או טליה יהודה ו/או איתמר שחר

מרח' יפו 208 ירושלים
ת.ד. 4207 ירושלים 91043
טל': 02-5000073 ; פקס: 02-5000076

2. מר מני נפתלי (ת.ז. 032804619)

3. מר דוד פלמרי (ת.ז. 067798587)

ע"י ב"כ גבי לסקי ו/או דניאל חקלאי
רח' ברקוביץ 4 (מגדל המוזיאון) תל אביב
טל' 03-5293817
דוא"ל: hacklai@smile.net.il

4. מר ישי הדס (ת.ז. 053642856)

ע"י ב"כ עו"ד יובל יועז ו/או עו"ד דורון ברקת
מרח' הוברמן 10 תל אביב 6407509
טל': 03-6852220 ; פקס: 077-3179159
דוא"ל: office@yoaz-bareket.com

העותרים

- נ ג ד -

1. משטרת ישראל

2. מר מוטי כהן, מפקד מחוז מרכז במשטרת ישראל

המשיבים 1-3 ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות המדינה
מרח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טלפון: 02-6466590 ; 02-6467011

3. עיריית פתח תקווה

העלייה השנייה 1, פתח תקווה
טלפון: 03-9052222
דוא"ל: mayor@ptikva.org.il

המשיבים

תצהיר מטעם העותרים

אני הח"מ אהוד אופיר, מס' זהות ~~04069636~~, המשמש רכז פעילות אזרחית אצל העותרת, מצהיר בזאת כי העובדות המפורטות בעתירה זו נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונתי.

חתימת המצהיר

אישור

אני עו"ד תומר נאור, מאשר בזאת כי ביום 18.08.2017, חתם בפני מר אהוד אופיר, מס' זהות ~~04069636~~, על הצהרתו דלעיל, לאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר ולומר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, ולאחר שאישר את נכונות הצהרתו.

~~תומר נאור, עו"ד~~
תומר נאור, עו"ד
מ.י. 66882

נספח ע/1

העתק פוסטים נבחרים מתוך
הרשתות החברתיות המעידים
על פעילותה העניפה של העותרת

https://www.facebook.com/MQG.Israel/photos/a.117793584900556.19439.111523625527552/1660369373976295/?type=3&theater

התנועה לאיכות השלטון
Published by Avia Weisblat [?] · Like This Page · 13 July · 0

לאור ההתפתחויות המשוערות האחרונות, ביטול חוקי האלימים לאור ד"ר מנחם מנדל הלפרין שראש הממשלה יפסיק את המבצע. חשבויה ממשל - לא ניתן יותר לעצום עיניים במצב הפיכת המדינה. הצורך לא נוסטלס ונראה את ניסיון המרחה הוא אנונימי וזרשים להפעיל כבר להתחיל.

במסגרת שבת, מוזיאון ארבעה מכל רחבי הארץ יתקיים לראש מועדון המועדון לממשלה להפעיל ולבצע בפרטות בהן חשוד ראש הממשלה.

כיום במולד להפגנה בפתח תקווה ולשיר המוקדם שנוספו ברחבי הארץ. במדינה מתקנת ראש הממשלה ונבחרו ציבור דמגים לאישים היבטרי ולא לאישים של מקורבים בני משפחה. זה בדיים שלכם לראש המועדון להבטיח מהלך חזק ולפעול לתקן מיגור השחיתות השלטונית.

די לעצום עיניים!
מוצ"ש, 20:00,
קניון גנים, פתח תקווה.

מה נסאיר באן לילדנו?

Like Comment Share

925

251 shares 97 comments

התנועה לאיכות השלטון
https://news.walla.co.il/item/0079276

מאת הגנני בפתח תקווה
במסגרת על הפגנה במוקדו...

Write a comment...

6:42 PM
6/12/2017

https://www.facebook.com/pg/MQG.Israel/videos/?ref=page_internal

התנועה לאיכות השלטון was live.
about 3 weeks ago · 0

באום ע"ד אליעד שרגא, עכשיו בהפגנה בפתח תקווה

12,551 Views

Like Comment Share

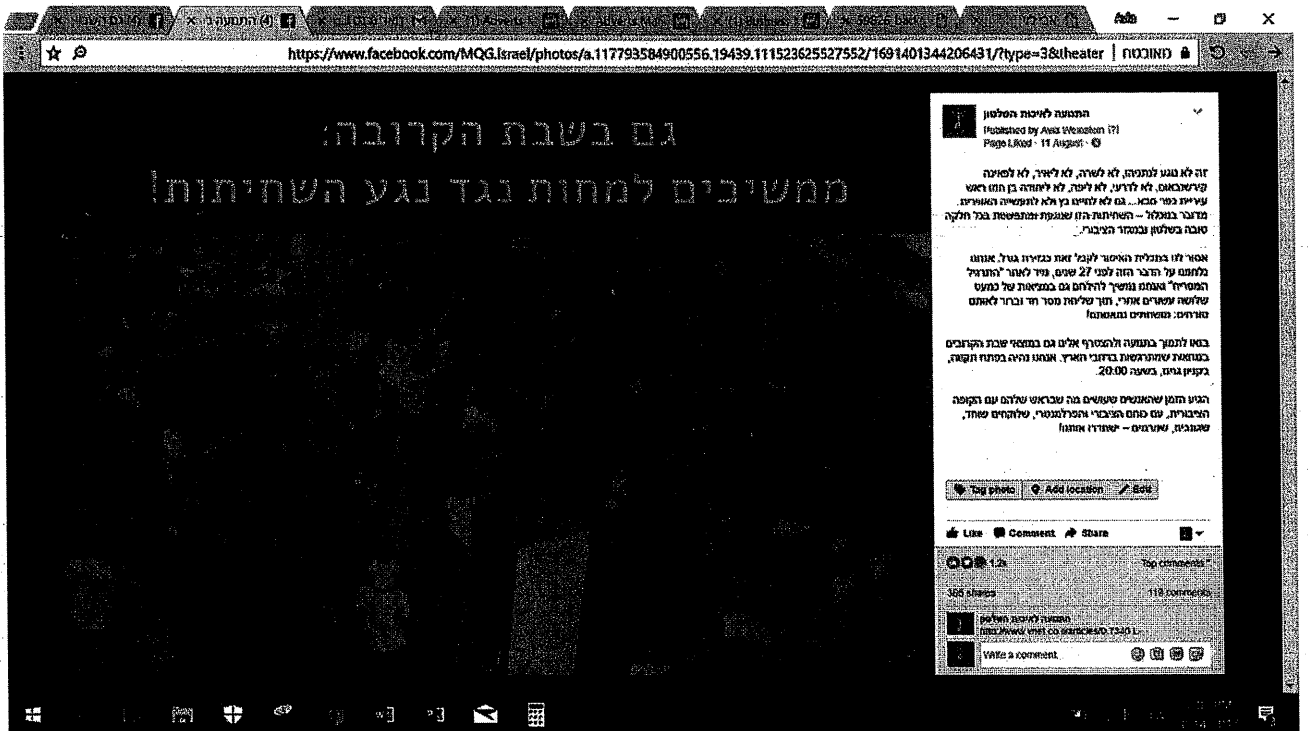
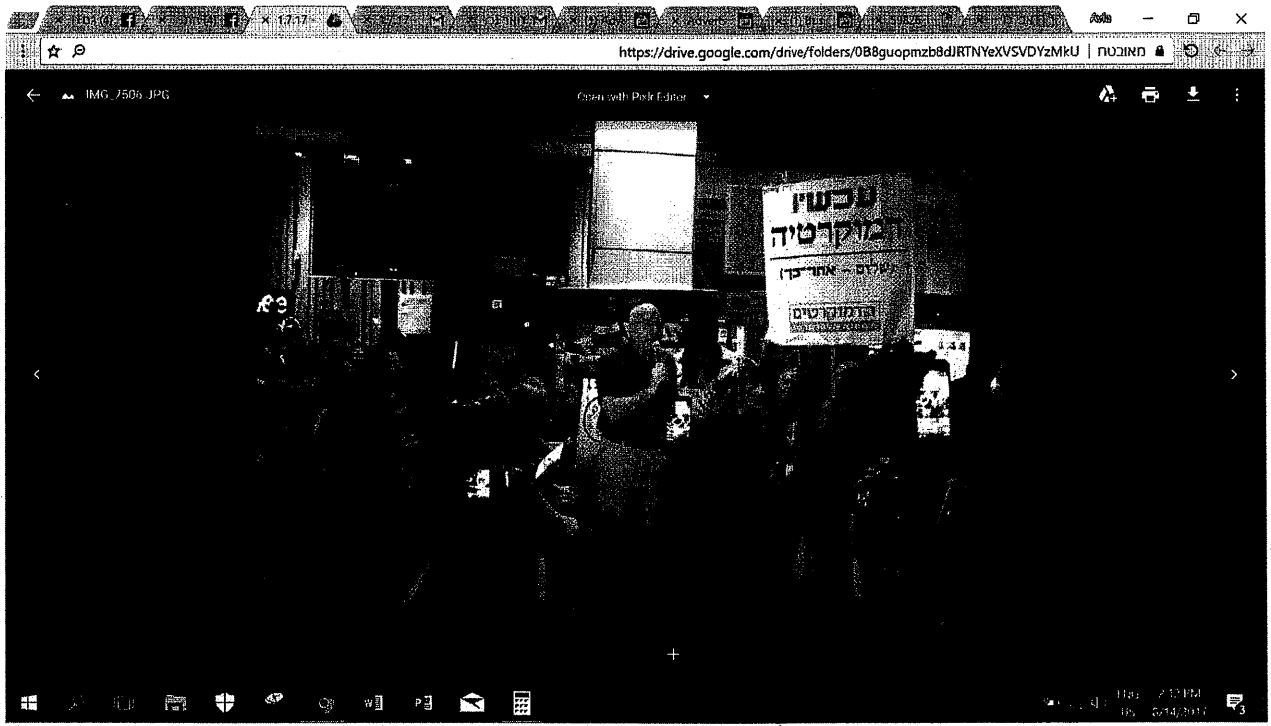
658

93 shares

Norali Nurit Manor · 5:55
זו התנועה לאיכות השלטון!! אנונימי ואנוני!
Like · Reply · Message · 8 · 22 July at 22:11

Shimi Sch · 3:51
חמ צחקן פעיל דמוקרטיה כבר חכמה שנים. תגשיר לבקר אל השתתות ע"ד שרגא אליעד
Like · Reply · Message · 8 · 22 July at 23:19

Write a comment...

נספח ע/2

העתק פנייתה של העותרת 1 אל
המשיבים 1-2

17/08/2017

לכבוד
תנ"צ אילת אלישר
היועצת המשפטית
משטרת ישראל
ירושלים

לכבוד
תנ"צ מוטי כהן
מפקד מחוז מרכז
משטרת ישראל
רמלה

שלום רב,

הנדון: בקשה בהולה לביטול החלטתכם בעניין קיום הפגנות בסמוך

לקניון גנים בפתח תקווה

- בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הנני פונה אליך כדלקמן:
1. לפני מספר דקות הועבר לידינו מכתבכם המצ"ב, אשר נשלח למר מני נפתלי, מר דוד פלמרי ומר ישי הדס, ובו אתם מתריעים בפניהם כי לנוכח פסק הדין שניתן בבג"צ 6368/17 (להלן: "ההליך") משטרת ישראל מודיעה כי לא תאשר קיום הפגנות במתחם גנים שבפתח תקווה.
 2. למותר לציין, כי הגם שהתנועה למען איכות השלטון בישראל הגישה בקשה להצטרף כמשיבה להליך, והדברים בוודאי ידועים לכם היטב, **בחרתם להתעלם מהפגיעה הקשה בתנועה אשר העומד בראשה, עוה"ד אליעד שרגא, וכן עשרות מחבריה, פוקדים את ההפגנה מדי שבוע.**
 3. יתרה מכך, פעלתם בחוסר תום לב שעה שבחרתם שלא לקיים עם התנועה, או עם יתר המארגנים, כל דיאלוג פתוח, שימוע או הליך קבלת החלטות, ובחרתם לקבל החלטה חד צדדית תוך שאתם מעמידים את התנועה ואת יתר המפגינים בסד זמנים בלתי אפשרי ובלתי ראוי בעליל.
 4. יצוין, כי עמדת התנועה הברורה כפי שהתכוונה לטעון בדיון אשר אמור היה להתקיים בהליך היום, היא כי אין ולא קיימת כל חובה בחוק להוצאת רישיון להפגנות בסמוך לקניון גנים בפתח תקווה, וכי החלטת המשטרה לאסור באופן גורף על קיומן של ההפגנות אינה מידתית, פוגעת פגיעה אנושה בזכות להפגין, ואינה חוקתית.
 5. אשר על כן, אנו סבורים כי בנסיבות העניין על משטרת ישראל לאפשר את התקיימותן של ההפגנה במוצאי שבת 19.8.2017, כסדרה, ולאפשר הידברות בין מארגני ההפגנה לבין נציגי משטרת ישראל לקראת ההפגנה בשבוע הבא.

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel
לנוכח סד הזמנים הדוחק, ובנסיבות העניין, נבקש תגובתך עד למחר, יום שישי
18.08.2017 בשעה 8:00 בבוקר, וזאת על מנת שנוכל לבחון את המשך צעדינו
המשפטיים, לרבות פנייה דחופה בעתירה לבג"ץ.
7. לטיפולך ולתגובתך, נודה.

בכבוד רב,

תומר נאור, עו"ד

מנהל מחלקת ליטיגציה

התנועה למען איכות השלטון בישראל

רח' יפו 208, ירושלים 94383 * מען למכתבים: ת.ד. 4207, ירושלים 91043 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 94383 * العنوان للرسائل: ص. ب. 4207، القدس 91043 * هاتف: 02-5000073 فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B.4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: mqg@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

Date/Time: 17. Aug. 2017 19:22

File No.	Mode	Destination	Pg(s)	Result	Page Not Sent
7466	Memory TX	089279590 025898762	P. 2	OK OK	

Reason for error
 M. 1) Hang up or line fail
 M. 3) No answer
 M. 5) Exceeded max. E-mail size
 E. 2) Busy
 E. 4) No facsimile connection

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحرية من أجل جودة الخدمة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

17/08/2017

לכבוד
 הנ"ל מוטי כהן
 מפקד מחוז מרכז
 משטרת ישראל
 ירושלים

לכבוד
 הנ"ל מוטי כהן
 מפקד מחוז מרכז
 משטרת ישראל
 ירושלים

שלום רב,

הודיון: בקשה בחולה לביטול החלטתכם בעניין קיום הפגנות בסמוך

לקינון גנים בפתח תקווה

- בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הני פנה אליך כדלקמן:
1. לפני מספר ימים הועבר לידיע מכתבכם המצייב, אשר נשלח לכר מני מותל, מר דוד פלמרי וער ישי ח'רט, ובו אתם מתריעים בפניהם כי לנכות פסק הדין שבמקו בבמיי 6368/17 (להלן: "החלטה") משטרת ישראל מודיעה כי לא תאשר קיום הפגנות בבתחם גנים שבפתח תקווה.
 2. לבותר לציין, כי חגם שהחטתה לכאן איכות השלטון בישראל תגיש בקשה לתצטרף כמשיכה להליך, והדברים בוודאי ידועים לכם היטב, בחלחם להחלטה מהמגיעה הקשה בהחטת אשר העומד בראשה, אה"ד אליעד שרגא, וכן עשרות מתגייס, מקויים אוז ההמנה מני שמו.
 3. יתרה מכך, פלחם בחטר תוז לב שעה שבחרתם שלא לקיים עם התנועה, או עם קור המורגנט, כל זואלכ פגות, שימוע או הליך קבלת החלטות, ובחרתם לקבל החלטת הדי צדית תוך שאחם ממגינייהם אוז החטתה וזת יתר הממלינים בעד ומנים בלתי אמשרי מלמנו ראי בגליל.
 4. יכולן, כי עזרת התנועה הברורה כפי שתתכוונת לטעון בדיון אשר אמור היה להתקיים בחליך היום, חיה כל אין ולא קיימת כל חלפה בחוק להוצאת יושנין לתפגנות בסמוך לקינון גנים בפתח תקווה, וכי החלטת המשטרה לאטור באופן גורף על קיומן של התפגנות אינה מיוזמת, פוגעת מגיעה אנושה בזכות להפגין, ואינה חוקית.
 5. אשר על כן, אוז סבורים כי בנסיבות הנניין על משטרת ישראל לאפשר את התקיימותה של התפגנה במוטאי שבת 17.8.2017, כטודרה, ולאפשר הדיברות בין מארגי התפגנה לבין נציגי משטרת ישראל לקראת התפגנה בשבעת תבא.

חייבי 209, ירושלים 9183 * מני לכאביס: ת.ד. 4207, ירושלים 9103 * טל: 02-500073 * פקס: 02-500076
 ת.ד. 208, ירושלים 9183 * המנין הרשמי: 4207 * המנין: 02-500073 * המנין: 02-500076
 208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B. 4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-500073 * Fax: 02-500076
 * המנין: 02-500073 * Web Site: www.mti.org.il * E-mail: mti@mti.org.il

נספח ע/3

העתק צילום מסך של פניית
העותרים 2-4 אל משטרת
ישראל

מכל לפגיע בזכויות
17.8.2017

שלום אילית.

מכתבך הקצר רצף שבאות. עמותת המשטרה אינה "בהתאם לפסק דין של בג"ץ", מאחר שביחוד המשפט לא פסק דבר ביחס לעמותת המשטרה כי מרש רישיון מעונה וזלילה לקיום ההפגנות בכיכר מגן.

בנוסף, עמותת המשטרה שלפיה יש צורך ברישיון וכי מל"שים נסיבות מהותי" - היא עמדה בלתי חוקית.

יובהר כי טבח הטוביה שעמותת המשטרה מארגני ההפגנה לא משמעה כלל בבג"ץ במובנים המהותיות, הרי שעמדתה השרו הודעה של המשטרה - התאמת בדרך פלא את האינטרס של היועץ המשפטי לממשלה, את האינטרס של מארגני הפגנת הליכוד (ההפגנה בעד השתייכות) ואת האינטרס של המשטרה השכונה (שענת באופן "אובססי" להפסקת ההפגנות - אינה מתייבבת את העותרים).

כמו בכל החלטת מינהלית אחרת, גם החלטתה החדשה של המשטרה צריכה להיעשות בהתאם לכלל המשפט העמדה, בסבירות, מידעיות, בהגינות, על יסוד כלל השיקולים, לאחר מתן משקל הולם לכל אחד מהשיקולים, ובהתאם לכלל המדק הטבעי לרבות זכות סיוע ומתן אפשרות להיערך.

על יסוד כל אלה - יובהר כי עמדתה החדשה והשרויות של המשטרה אינה חוקית, ואינה מתייבבת את המפגינים.

ברכה
על יסוד ע"ד

החוק החדש